

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34195

гр. София, 20.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
открито заседание на 07.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разглежда дело номер **121** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.159,т.4 вр. чл.58, ал.1 и ал.2 АПК.

Образувано е по жалба на Г. П. Д., ЕГН[ЕИК], от [населено място], [улица] чрез адв.Т. срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“ по искане №513000-74794 от 08.10.2024г..

В жалбата се твърди, че по искането от 08.10.2024г. е следвало ответникът да издаде заповед за снемане на полицейска регистрация до 05.11.2024г.. В законоустановения срок същият не се е произнесъл, поради което е налице мълчалив отказ /МО/ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК. Сочи се, че искането е мотивирано от това, че по ЗМ №6320/2001г. за деяние, което жалбоподателят е извършил като непълнолетен има наложени възпитателни мерки с решение №9 от 24.07.2002г., поради което не следва да има регистрация. Описани са и други прокурорски преписки срещу лицето, по които обаче няма присъди. Подчертава се, че съгласно чл.19, ал.4 и ал.7 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НИСПР/ – Директорът на СДВР извършва проверка и изготвя мотивирано предложение за снемане или отказ като изпраща преписката на ГДНП за издаване на съответния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Не е спорно, че на 08.10.2024г. /л.8/ оспорващият е подал искане озаглавено „искане за снемане на полицейска регистрация“ №513000-74794. Същото е отправено до Министъра на ВР чрез Директора на СДВР. В обстоятелствената част е посочено, че се иска да бъдат снети всички полицейски регистрации със съдържащите се в тях данни в масивите на МВР, направени в рамките на посочени производство като са изброени сл.дела, пр.преписки и т.н. част от тях прекратени, други завършили с присъда. В искането се е сочило, че в МВР неоснователно се съхраняват тези данни от полицейски регистрации на лицето като непълнолетен в продължение на повече от 20 години. Подчертава се, че от 2004г. срещу лицето няма образувани ДП, не е бил

привличан като обвиняем, поради което се моли да се издаде заповед по чл.21 от Наредбата като се съобрази и решение на СЕС от 30.01.2024г. по дело С-118/22г., където е посочено, че не е допустимо полицейските органи като администратори на лични данни да отказват снемане на полицейска регистрация единствено на основанията по чл.68, ал.6 от ЗМВР и по този начин да съхраняват лични данни за осъдени лица вкл. реабилитирани до момента на тяхната смърт.

От ГДНП е постъпило писмо от 19.12.2024г. по делото – л.12, видно от което към 16.12.2024г. чрез СДВР в ГДНП не е постъпило заявлението на лицето, поради което и няма произнасяне. По телефона е установено, че искането е заведено на 08.10.2024г. но няма движение. Посочено е, че има и второ искане №513000-75566 от 10.10.2024г. също за снемане на полицейска регистрация, за което оспорващият е уведомен с писмо рег.№513р-127870/09.12.2024г., че няма полицейска регистрация по смисъла на чл.68 от ЗМВР.

Препратено е това второ искане. Съдът установява, че то е също до Министъра чрез Директора на СДВР, отново озаглавено „искане за снемане на полицейска регистрация“ - л.15, с идентично съдържание като спорното - същото изложение разположено в 4 подточки.

Видно от писмо рег.№513р-127870/09.12.2024г на л.18 същото е подписано от зам.директора на СДВР на л.18 и касае отговора, че в МВР няма данни от полицейска информация. Към това писмо е становище за извършена проверка по молбата и предложение за посочения отговор – л.19. Представена е и електронна справка за съдимостта на лицето.

С оглед посочените данни от ГДНП с разпореждане №4649 от 11.02.2025г. на л.28 производството е оставено без движение и е указано на оспорващия да заяви дали поддържа жалбата си и ако да – да обоснове правния си интерес.

С молба от 24.02.2025г. на л.34 по делото- адв.Т. е посочила, че има едно единствено искане от 08.10.2024г. на оспорващия с вх.№513000-4794 от 08.10.2025г.. Твърди се, че няма второ искане и не е ясно защо има заведено второ искане под друг номер. От преписката е видно, че има произнасяне по втория номер, но не и по първия. Подчертава се в заявлението, което е 1 – има освен искането за снемане на полицейската регистрация, но и искане за заличаване на всички записи и данни, съдържащи се в документални, автоматизирани и други фордове на МВР – абзац първи страница 3. Твърди се, че видно от ел.свидетелство за съдимост, че се държан подобни данни. Отново се подчертава, че правомощие да се произнася по искането по чл.19 от НРИСПР – е на ГДНП, не и на СДВР. Остава се на съда да прецени дали да не прекрати производство – ако счете, че няма искане за изтриване на съдържащите се данни в масивите на МВР, като се претендират разноски.

Въз основа на това заявление с разпореждане №9188 от 17.03.2025г. на л.41 е насрочено производството като за ответник е конституиран Директорът на ГДНП.

За съдебното заседание с молба-уточнение от 07.07.2025г. на л.68 адв.Т. е посочила, че на практика производството продължава по жалбата срещу МО на ГДНП да заличи всички данни и записи масивите на МВР.

Представено е решение от 20.03.2025г. по заявление №328605-5 от 10.01.2025г. на директора на ГДНП , по което на Д. е предоставен достъп до информацията и личните му данни, обработвани МВР.

В съдебно заседание на 11.07.2025г. видно от протокола на л.93 съдът изрично е дал възможност на процесуалния представител на оспорващия да заяви дали оспорва писмото от 09.12.2024г. на зам.директора на СДВР, с което е отговорено, че няма данни за съхранявана полицейска регистрация по чл.68 от ЗМВР. Видно от изявлението на адв.Т. – не се оспорва това писмо, но се поддържа жалбата.

В съдебно заседание на 07.10.2025г. – л.100 от адв.Т. се твърди, че в заявлението има и второ

искане, по което не е отговорено. Твърди се, че има непълнота по заявлението в отговора.

От юрк.Р. е възразено, че се касае за 2 отделни процедури- едната развиваща се по реда на Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, а друго е по искането за заличаване на личните данни – процедура, което се развива по Закона за защита на личните данни. Трябва да се подаде заявлението по образец, утвърден от МВР, съответно искането се разглежда по правила, утвърдени от министъра. Поддържа се, че заявлението е по реда на НРИСПР и на лицето е отговорено с писмо, което не се оспорва.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Има едно единствено заявление на Г. Д., което е заведено под 2 номера №513000-74794 от 08.10.2024г. и №513000-75566 от 10.10.2024г.

По това заявление има отговор с писмо рег.№513р-127870/09.12.2024г., че няма полицейска регистрация по смисъла на чл.68 от ЗМВР.

Видно от изявление на адв.Т. –не се оспорва това писмо.

Следователно - оспорващият няма правен интерес да твърди, че обжалва мълчалив отказ по заявлението. За да има такъв и да се развие процедурата по оспорването му по същество с финализирането ѝ, то това означава да има евентуалното задължаване на ответника за отговор по заявлението, а такъв е предоставен. Лицето няма правен интерес да развива съдебно производство по същество, защото няма право, което със съдебното решение да бъде удовлетворено. Вече на искането му да му се заличи полицейската регистрация по чл.68 от ЗМВР с визирното писмо е получен отговор.

Опитите на защитата да обуслови правен интерес с твърденията, че имало и друго искане в писмото /което изрично не се оспорва/ и в последното имало непълнота, не се споделят. Твърди се с молбата-уточнение на жалбата на л.68 - 7 месеца след образуване на делото, че в искането – имало и твърдения да се заличат всички записи и данни. Това дефинирало и искането като такова по „изтриване на личните данни“. Твърди се в това уточнение, че ответникът е длъжен да изтрие тези лични данни, за което имало искане от 10.10.2024г. респ. от 08.10.2024г. на основание чл.17 от Регламент 2016/679 и чл.26, ал.2 от ЗМВР Инструкция №8121з-1280 от 07.10.2021г..

Съдът не споделя това твърдение, тъй като какво се иска се определя от самото искане. Никъде в същото няма позоваване на чл.17 от Регламент 2016/679, на чл.26, ал.2 от ЗМВР и Инструкция №8121з-1280 от 07.10.2021г..Точно обратното ясно е поискано друго: на първо място видно от същото на л.8 респ. л.47 ясно е дефинирано, че искането е за снемане на полицейска регистрация. След това по същество се цитира, както Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, така и решението на СЕС от 30.01.2024г. по дело С-118/22г. Накрая отново изрично има позоваване на чл.68 от ЗМВР.

От друга страна - за оспорващата страна остава открит пътя по реда на Закона за защита на личните данни, подавайки заявление по образец – да поиска заличаване на данните, които се обработват в МВР и за които е изискана нарочна информация по заявление №328605-5 от 10.01.2025г. като от директора на ГДНП с решение е предоставен достъп.

Следователно - на основание чл.159, т.4 от АПК поради липса на правен интерес, производството следва да се прекрати. Видно от чл.143, ал.3 АПК при прекратяване на производството разноси се присъждат на ответника, като последният е поискал такива и следва да му се определени по реда на ЗПП и НЗПП минималния размер юрк. възнаграждение от 130лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 07.10.2025г. за даване ход на делото по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустима, поради липса на правен интерес, жалбата на Г.

П. Д., ЕГН[ЕИК], от [населено място], [улица] чрез адв.Т. срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на Директора на Главна Дирекция „Национална полиция“ по искане №513000-74794 от 08.10.2024г.. ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС чрез АССГ в 7 –дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: